

deligt højere end vederlaget i vore nabolande. Der er derfor behov for en justering af ordningen.

En nedsættelse af vederlaget på blanke cd'er støttes desuden af det forhold, at der i lovforslagets nr. 1 er stillet forslag om, at det skal være forbudt at fremstille digitale kopier til personlig brug på grundlag af lånte eller lejede eksemplarer. Denne indskrænkning af adgangen til lovlig digital kopiering til personlig brug indebærer en reduktion af behovet for kompensation til rettighedshaverne.

På baggrund af drøftelserne med it- og forbrugerelektronikbranchen samt rettighedshaverne er Kulturministeriet nået til det resultat, at der ikke på nuværende tidspunkt er grundlag for at indføre vederlag på forskellige former for apparatur, der kan anvendes til kopiering. Indførelse af vederlag på apparatur vil i befolkningen blive opfattet som nye afgifter, ligesom vederlag på hardware vil indebære betydelige afgrænsningsvanskeligheder og administrativt besvær for erhvervslivet.

På denne baggrund foreslås det, at bestemmelsen i ophavsretslovens § 40 ændres, således at der kommer til at gælde en enhedsats på 1,75 kr. for blanke digitale lydmedier (cd-r, cd-rw, minidisc m.v.) og en enhedsats på 9,41 kr. for blanke billedmedier (dvd-r, dvd-rw m.v.). Endvidere foreslås det, at der for digitale hukommelseskort kommer til at gælde en enhedsats på 4 kr. Efter forslaget berøres satserne for blanke analoge lyd- og videobånd ikke. Ligesom efter den gældende bestemmelse undergives satserne en årlig satsregulering. Anvendelsen af enhedsatser vil indebære en administrativ forenkling i forhold til den nuværende ordning. Der henvises til lovforslagets nr. 5.

Den foreslåede ændring indebærer, at der ikke lægges et loft over det samlede provenu, som Copy-Dan Båndkopi kan opnå. Det betyder, at provenuet i ordningen i princippet kan overstige det nuværende provenu på 59 mio. kr., hvis der sker en markant stigning i salget af fx blanke cd'er og dvd'er. Det må imidlertid forventes, at der ved nedsættelsen af cd-vederlaget indtræder et provenutab, som dog i en vis udstrækning vil blive indvundet ved reduceret grænsehandel og internethandel.

Under hensyn til den hastige udvikling på dette område foreslås det, at der gennemføres en to-årig revisionsklausul, således at Folketinget allerede i folketingssamlingen 2005-06 får mulighed for at vurdere ordningen på ny. Der henvises til lovforslagets nr. 14.

Rettighedshaverne har under drøftelserne lagt særlig vægt på, at der bør indføres vederlag for lagringsmedier, som er indbygget i optage- og afspilningsapparatur (indbyggede lagringsmedier). Det drejer sig fx

om set top-bokse, mp3-afspillere og videooptagere, som indeholder en fast indbygget lagringsenhed (harddisk), hvorpå lyd og billeder kan optages. Rettighedshaverne frygter, at vederlagsordningen vil blive undermineret, hvis der ikke lægges vederlag på indbyggede lagringsmedier. Det er på nuværende tidspunkt ikke et nævneværdigt problem, da udbredelsen af sådanne lagringsmedier endnu ikke er særlig udbredt. Kulturministeriet vil imidlertid følge udviklingen nøje m.h.p. at vurdere, i forbindelse med revisionen af ordningen i 2005-06, om der er sket en sådan forøgelse af salget af indbyggede lagringsmedier på bekostning af løse medier såsom cd-skiver, at der er grundlag for at indføre vederlag for disse.

Modsat har branchen peget på, at prisen på blanke dvd'er vil komme til at stå i misforhold til salgsprisen. Kopiering af film på blanke dvd-skiver er endnu ikke særlig udbredt, men det må forventes, at dvd'erne på længere sigt vil vinde indpas og erstatte de almindelige analoge videokassetdebånd. Detailprisen på blanke dvd'er er i dag ca. 30-120 kr. pr. styk, formentlig med tyngdepunktet mellem 40 og 60 kr. Vederlaget for en typisk dvd-skive med to timers spilletid er efter de gældende tariffer for billedmedier 9,41 kr. Der er således i dag ikke et misforhold mellem Copy-Dan-vederlaget og prisen i detailhandelen, og der er heller ikke nogen nævneværdig grænsehandel. Det foreslås derfor, at vederlaget på dvd'er og andre digitale billedmedier indtil videre bevares på det nuværende niveau på 9,41 kr. pr. styk. Som noget nyt foreslås det dog, at det skal være en enhedspris. I forhold til dvd'er med en større kapacitet end to timer vil der blive tale om en nedsættelse af vederlaget. Fordelen ved enhedsprisen er, at den vil indebære en administrativ forenkling i forhold til den nuværende ordning. I forbindelse med revisionen i 2005-06 må det belyses, om udviklingen i butiksprisen medfører et behov for nedsættelse af dvd-vederlaget. Dette gælder navnlig, hvis der viser sig at opstå et åbenbart misforhold mellem blankbåndsvederlaget og priserne i detailhandelen.

Ved revisionen i 2005-2006 vil det desuden være naturligt at tage spørgsmålet om betydningen af tekniske kopispærringer til beskyttelse af cd'er, dvd'er m.v. op til fornyet overvejelse. På det tidspunkt vil der med stor sandsynlighed være indhøstet erfaringer med anvendelsen af kopispærringer og med de nye regler om retlig beskyttelse mod omgåelse af tekniske foranstaltninger. I forbindelse med behandlingen af lovforslaget (L 19) om gennemførelse af infosoc-direktivet i efteråret 2002 tilkendegav kulturministeren i sin besvarelse af Kulturudvalgets spørgsmål nr. 82, at det ville være naturligt at evaluere blankbåndsortningen i